Виоляка, а, о, — м (чит) расовати, който свърши на вини. Него кръчмо помагати на два виоляч. Колове пк. 85. в. расовати, четалеш

Вима (стб) цици мъ на четвероногите на кравата ~~вимето~~. Вимето е голямо повлечено с'тънка, не мъчна кожица. Л. Д. 1873 р. 270. Кобилата трев буа да има здраво, добро и расаусмчно вим. — р. 270 по и всеки казвать и ме.

Вина (стб) Неоф. Лий. 1) причината която става нещо. 2) погрешка, кривица, кабахат. Това не е моя вина. 3) извинение, прощаване. Всичко това и мъ х е вини о грехъ х. Л. Д. 1872. р. 264.

Винар (чит) 1) който прави вино, 2) който продава вино. 3) кирадфия който пои вино. Ми помнае винари, винари вино посе; обичка лято говори: Винари лъ винарди. М. 415. По в'старо време винотъ ся го разнасяли по Вардар със мехи. Винари бъли Вардари! Ме пейкюм вино ракия. Тук'сакам бъло Винарче. Тамре. 4) който пие вино

Винарница (стб) 1) по-старо питейна, из-бъ, зимник или колиби положени дъто дърраат виното. 2) в. кръчма и механа.

Винарски, а, о, — м (чит) прич. от винар.

Винав, а, о, — м (чит) тоже що винен.

Винена, а, о, — м (чит) от вино. 1) що има винен дъх, или е пълно с'вино, що е дъ-ром вино, винен сеад. 2) що има цвет на вино, винени очи. Очи винени и сиви (с'ври) р. 40 допущам и приемам за по правоче винен, виняв, вина, самовина (Какъ и четочно македонско то годи прилично) глагол. виня, извивам, кривя и по ясно, в руск. глагол Виляти, вилнуть, извилнуть. ~~на~~ 1) който като бъга не е прямо и извиява високо нагъ си. 2) който и хитро ръва, лукавичи, и потрудява извръчки (чварки), като ходи, и прави, вие се, извива се, вие се, като чантура, от идеята за Вилнъ и сиви-дива със всички мъ и качества. Виляти хвостом ще каже, маха отам, мъкне-ва се, ~~другъ своето~~ свойство не видимъ или самодивимъ. Изобщо в'думата виляти се заключва почти цъла та митология на вилитъ, самодивитъ и сторед ка-квито ~~години~~ ~~имат~~ за мъх бъгга-ри мъ. Виляти душою, ще каже да си кривя душата, да гледам да измамя ди и излъгвам. От това посъдъето значе-ние на думата става у нас, кривилиса годими се, правити грешна си, и тъ-ка е вероятно четочно македонското го-да за Вила, самодива. Като е слъдъ-до мъ и християнското предание. За Ноди, който предаде християнчему бъле кривен устатъ, какъто и душата кривна, така го изобразяват по иконо-та невърстъ живописци и тъ-ка-ма-но тръд-ставят ~~то~~ въ общо Ноди бъвшия ~~от~~ обол-бъгари мъ християни. А тъ-ка-си то раз-ставъ мъ и годимъ, виняти или само дивимъ не-ми-ловидни и раскривени, ко-гато не ся расалорени. Кръ-ми в'ского от смъртни мъ.

Винница (стб) 1) Лоза така наричана, която дава най-много грозде и вино по слабо грозде-то що дава цвет на вино, русо-червени, и цвета ~~на~~ му бъделка. 2) винена мушица що се вади около грозде мъ и в'сеадове дъто е дърри вино.

Винена муха, 1) в. винница в' 2) то зна-чение. 2) прямо за човек който все в'ме-хмитъ е-тои та варди бъчовитъ и който из общо обичи да сипо грозде.

Вино (стб) сок от грозде за пиене бъло вино, червено вино, ружо вино. Благо-слове по вино, проклято пиянство. Посл. ~~Вино~~ ~~пеено вино~~ ~~двъ~~ ~~та~~ пеканъ из до три ръки до три ръки черни кръви... трета ръка по кочаче ружно вино. Д. 14. Дам ми дам ми

р. 4.58. Крива лоза винена. М. 21. Свила се лоза винена, около града винена. М. 212.

Винница (стб) кръчма.